

<b>Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné!</b> <b>Předplatné na jeden rok je</b> <b>34,29 + 1,71 (HST) = 36 kan. dolarů</b> <b>Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.</b>	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	<b>Telefon:</b> 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	<b>J</b> <b>Committed</b> Time <b>À déla</b> <b>convenu</b>

No. 11.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(541.)



Vol. 24.

Thursday,

September 4,

2014

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2  
 satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

## Pomník obětem komunismu v Ottawě?

Před pětadvaceti léty, v srpnu památného roku 1989, jsem jel lodí z Vídně do Budapešti. Jel jsem sám a cesta to byla příjemná. Po chvíli jsme přešli rakousko-československou hranici. Po levé ruce se objevil bratislavský hrad a kapitán lodi, zřejmě člověk odvážný, mně ukazoval, kde jsou zátarasy dělící železnou oponou Východ a Západ.

Vlastně v Maďarsku to začalo. 16. června 1989 se konal v Budapešti na Hősök Tere za účasti 300 000 lidí symbolický pohřební obřad pro Imre Nagye a další zavražděné vůdce maďarského povstání z roku 1956. Bylo to přesně 31 roků po tom, co byl Imre Nagy ve vykonstruovaném procesu obviněn ze spiknutí proti lidově demokratickému režimu a spolu se svým poradcem Miklosem Gimesem a ministrem obrany Pálem Maletérem popraven. Těla popravených byla bez pohřebního obřadu pochována na hřbitově *Új köztemető 301-es parcella*, kde odpočívá mnoho představitelů a bojovníků Maďarského povstání.

Kromě toho, že jsem se setkal v Maďarsku se svými přáteli a navštívil György Vargu, který ačkoliv se narodil v Budapešti, hovořil perfektně česky a stal se později maďarským velvyslancem v Praze, jsme poslední den navštívili obnovený hrob Imre Nagye. V neděli ráno v prázdných budapeštských ulicích jsme zastavili taxík a požádali jsme řidiče, jestli by nás mohl odvézt k hrobu maďarského ministerského předsedy z podzimních událostí roku 1956.

Chvilí dělal jako, že nerozumí, pak mu naskočila modrá žíla na čele, zřejmě to nebyl člověk odvážný, ale ekonomická motivace udělala své. Po chvíli jízdy jsme odbočili na hřbitov. Překvapilo mne, že přes hřbitov vedla silnice, ale byl to obrovský hřbitov a čím více jsme jeli do hloubky hřbitova, tím byl zanedbanější. Najednou náhrobky ukazovaly 19. století, osmnácté století, pak již byly nečitelné a les houstl a najednou jsme dojeli na palouk, kde se rozjasnilo. Zde taxikář beze slova zastavil.

Chvilí jsme bezradně stáli vedle auta. Když trapná situace trvala několik minut a my jsme nic nechápali a taxikář měl pocit, že je nebezpečnější zde stát, než nám dát informaci, ukázal rukou do rohu, kde bylo několik čerstvých hrobů s kříži a jménem IMRE NAGY. Pokud se pamatuji, tak tam ještě nebyl současný náhrobek. Možná, že někdy někde najdu tu historickou fotografii. Ten prostý náhrobek byl vyvzdorován dřívě, než byl maďarský politik rehabilitován. To se stalo až o pár dnů později 6. července 1989, shodou okolností ve stejný den jeho sok János Kádár zemřel.

Pak nám řidič naznačil, že už nemá čas, jestli s ním chceme jet zpátky, ať tedy nastoupíme. Nevím, jak bychom



Team Kapusta's design.: Janusz Kapusta, artist (New York, USA); Voytek Gorczynski, architect (Toronto, Ontario); Andrzej Pawlik, architect (Mazowieckie, Poland)

se z tohoto pustého místa dostali a tak jsme odjeli zpět do centra Budapešti. Když jsem se ho zeptal, jestli chce zaplatit ve forintech nebo v dolarech, o které byl v Maďarsku v té době enormní zájem, nebyl si jistý, jestli to není provokace a tak se bez váhání rozhodl pro forinty.

Cestou zpátky jsme jeli dva, já a Marie, rovněž lodí z Budapešti do Vídně. Opět jsme viděli nápis BRATISLAVA MESTO MIERU v bratislavském přístavu, který jsme minuli. Pak přišel kapitán a zatáhl všechny záclony, zavřel dveře, abychom neviděli zátarasy, nebyl to člověk odvážný a držel se přísně starých předpisů. Zřejmě nevěděl, že Imre Nagy již byl rehabilitován.

Letos na jaře jsem viděl na hřbitově poblíž gotického kostela sv. Trojice v Kutné Hoře rozpadající se pomník na místě hromadného hrobu rudoarmějeů, kteří zde padli v roce 1945. Byl to smutný pohled. Nikdy jsem nebyl přítelem pomníků osvobození, různých tanků, či Leninů, které jako houby po dešti vyrostly po roce 1968 v každé vesnici či městečku. Nějak to souviselo s vládní ideologií, s normalizací a tento nevinný pomník to nějak odnesl s dobou.

Politici vězni z Klubu K-231 na svůj pomník na Masaryktownu vybírali peníze, přinášeli své oběti. Zkrátka si tento pomník vyvzdorovali a je dobré, že byl letos zrekonstruován, že ho nepostihl osud mnoha jiných pomníků.

Nevím, jestli však mohou totéž říci o pomníku, který má stát poblíž parlamentu v Ottawě. Již genese celého podniku je jaksí, řečeno sportovní terminologií, neortodoxní. Konzervativní ministr Harprovy vlády Jason Kenney při návštěvě Masaryktownu pravil, že podobný pomník by měl být v Ottawě. Jeho slov se ujala Zuzana Hahnová, která vypracovala projekt *Otevřené knihy*. Nutno říci, že to mělo

několik háčků. Jedním z nich bylo, že na takový projekt, pokud není na soukromém pozemku, musí být vypsána soutěž. Ve stejnou dobu se objevila skupina *Tribute to Liberty* s podobným nápadem. Jak lze nalézt v maďarských novinách vycházejících v jižním Ontariu *Magyar Elét* (z jara 2013), které nelze podezírat ze zaujatosti, byly na počátku dvě skupiny: *The National Capital Commission is the government agency that oversees the use and development of national capital region land. The memorial to the victims of totalitarian communism is a project of Tribute to Liberty working with founding partner The Open Book Group.*

Pokračování na str. 6



Team Bartosik: Michal Maciej Bartosik, artist; Fung Lee, landscape architect; James Melvin, landscape architect (all from Toronto, Ontario)



Team Moskaliuk: Wiktor Moskaliuk, architect (Markham, Ontario); Larysa Kurylas, artist (Washington, D.C.); Roger Courtenay, landscape architect (Markham, Ontario)



satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089  
P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

**CZECHOSLOVAK NEWSPAPER**  
published by ABEP.O. Box 176, Station „E“,  
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: [abe@zpravy.ca](mailto:abe@zpravy.ca)[abe@satellite1-416.com](mailto:abe@satellite1-416.com)[www.satellite1-416.com](http://www.satellite1-416.com)[www.zpravy.org](http://www.zpravy.org)[www.zpravy.ca](http://www.zpravy.ca)[www.spravy.ca](http://www.spravy.ca)

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 34,29 + \$ 1,71 (GST) = \$ 36,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 50 .

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

**Churches****ČESKÉ A  
SLOVENSKÉ  
BOHOSLUŽBY  
V TORONTĚ****Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus)**, 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.  
Internet: [www.katolik.ca](http://www.katolik.ca). Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.**Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius)**, 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.**Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul)** 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.**Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.**Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke)**, 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 7.9., 19.10., 23.11. a 7.12. vždy v 13 hodin.**Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO:** German Gospel Church, 223 Union St.E.  
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.**Moravští bratři (Moravian Brothers Church);** Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail [mkhassler@yahoo.com](mailto:mkhassler@yahoo.com)**Kat. bohoslužby mimo Toronto**  
**Burlington:** Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911**Kingston:** Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 4. října v 11 hodin**Ottawa:** Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 4. října v 17 hodin.**Montreal:** Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 5. října v 11 hodin.**Vineland:** St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby budou oznámeny.

**POZDNI VACLAVSKA ZABAVA**

# KOLAČE

**SATURDAY OCTOBER 11 FROM 6.30 PM**

**V RESTAURACI PRAHA NA MASARYKTOWNU**

Restaurant will be open from 5.00 PM serving the best of czech food at special prices

**AMAZING DD BAND**

**SPECIAL GUEST**  
finalist of international contest  
Hlas Česko Slovenska  
**ZOLO LEBO**

**SPECIAL GUEST**  
**BOHDAN ZLATOKANUK**

**Tickets \$20.00** For reservations call 416 289 0283

**Česká televize****Nová vize**

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: [novavize.ca@gmail.com](mailto:novavize.ca@gmail.com)**Informační a imigrační středisko ČSSK**

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: [ustredi@cssk.ca](mailto:ustredi@cssk.ca)Torontská odbočka ČSSK: [Toronto@cssk.ca](mailto:Toronto@cssk.ca)Webová adresa ČSSK: [www.cssk.ca](http://www.cssk.ca)**Torontská odbočka ČSSK**

Telefon: (416) 762-6846

**Masaryk Memorial Institute Inc.**

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

**Knihovna na Masaryktownu**

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

**Klub seniorů při Osadě svatého Václava**

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

**Satellite 1-416**

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,

ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support  
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund  
of the Department of the Canadian Heritage.

**Kalendář**  
[www.kalendar.zpravy.ca](http://www.kalendar.zpravy.ca)

- 5.9. (pá) 18:45  
TIFF - Fata morgana  
slovensko-maďarský film  
TIFF 2  
\*\*\*
- 5.9. (pá) 21:30  
TIFF: Život v akvari  
islandsko-švédsko-finsko-český film  
Scotiabank Theatre 14  
\*\*\*
- 6.9. (so) 13:45  
TIFF: Fata morgana  
slovensko-maďarský film  
Isabel Bader Theatre  
\*\*\*
- 7.9. (ne) 13:45  
TIFF: Život v akvari  
Islandsko-švédsko-finsko-český film  
Scotiabank Theatre 8  
\*\*\*
- 10.9. (st) 19:00  
TIFF - Fata morgana  
slovensko-maďarský film  
Scotiabank 8  
\*\*\*
- 14.9. (ne) 13:15  
TIFF: Život v akvari  
Islandsko-švédsko-finsko-český film  
TIFF Bell Lightbox 4  
\*\*\*
20. 9. (so) 19:00  
Vinobraní s hudbou Miro Letka  
Hala kostela sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
\*\*\*
- 21.9. (ne) 17:00  
Nokturna v městě  
ČSSK - 75. výročí  
John Holland - tenor  
Danielle Dudycha - soprán  
William Shookoff - klavír  
Výběr z českých oper  
A. Dvořák, B. Smetana, L. Janáček  
Kostel sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
\*\*\*
28. 9. (ne) 10:30  
Svatováclavské posvícení  
Slavnostní bohoslužby  
Kostel sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
\*\*\*
11. 10. (so) 18:30  
Pozdní Václavská zábava  
Restaurace Praha  
450 Scarborough Golf Club Rd.  
Masaryktown  
416/289-0283  
\*\*\*
26. 10. (ne) 17:00  
Nokturna v městě  
Ivan Ženatý - housle  
Martin Kasík - klavír  
A. Dvořák, L. van Beethoven  
Kostel sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
\*\*\*
23. 11. (ne) 17:00  
Nokturna v městě  
Janáčkovo kvarteto  
A. Dvořák, L. Janáček, B. Smetana  
Kostel sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
\*\*\*
- 2015
18. 1. (ne) 17:00  
Nokturna na Masaryktownu  
George Grosman jazz kvartet  
Restaurace Praha  
450 Scarborough Golf Club Rd.  
\*\*\*
22. 2. (ne) 17:00  
Nokturna na Masaryktownu  
Ukázky ze světových oper  
Iain Scott  
Audio-vizuální prezentace  
Restaurace Praha  
450 Scarborough Golf Club Rd.  
\*\*\*
24. 5. (ne) 17:00  
Nokturna v městě  
Boris Krajný - piano  
Kostel sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
\*\*\*



## Pietní akt na počest památky popravených a umučených politických vězňů padesátých let a jejich dětí na Čestném pohřebišti politických vězňů III. odboje v areálu hřbitova Ďáblice se konal s mezinárodní účastí

Na místě hromadných hrobů popravených a umučených politických vězňů padesátých let a jejich dětí na Čestném pohřebišti politických vězňů III. odboje, v areálu hřbitova Ďáblice, zorganizovalo Sdružení bývalých politických vězňů SBPV dne 26. června každoroční pietní shromáždění k uctění jejich památky. Ve vystoupení některých účastníků bylo zdůrazněno, že snaha komunistických zločinců zbavit popravené a umučené jejich identity i identity místa posledního odpočinku, se nezdařila. Také konstatovali, že v novodobé historii Evropy se takto chovaly

pouze dvarežimy - nacistický a komunistický. Jde o zločiny proti lidskosti, které nebyly potrestány a neměly by být nikdy zapomenuty a promlčeny. Pozvání Sdružení bývalých politických vězňů na pietní akt přijali zástupci prezidenta, představitelé parlamentu a vlády ČR, zástupci církví, akademické obce, velvyslanci řady evropských států spolu se zástupci velvyslanectví Spojených států a veřejnosti.

Ing. Jiří Líněk  
tajemník SBPV  
info@politicti-vezni.cz  
\*\*\*

### Naše internetové stránky

#### Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.  
Aktuální vždy v den vyjití novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

\*\*\*

#### Toto číslo v PDF

www.11.satellite1-416.com

www.11.zpravy.ca

www.11.spravy.ca

\*\*\*

#### Kalendář

Co se připravuje  
v krajské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

\*\*\*

#### Nové divadlo

O jednotlivých představeních  
Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

\*\*\*

#### Jak vyjdeme v roce 2014

# 11 - 4.9.2014

# 12 - 25.9.2014

# 13 - 19.10.2014

# 14 - 13.11.2014

# 15/16 - 18.12.2014

### Financial

#### Kursovni lístek

100 Kč	5,15 CDN
1 CDN \$	19,41 Kč
1 EURO	1,43 CDN \$
1 CND \$	0,70 EURO
1 US \$	1,09 CDN \$
1 CND \$	0,92 US \$

Universal Currency Converter - 30. 8. 2014

1 CDN \$ 19,37 Kč

1 EURO 27,73 Kč

1 US \$ 21,02 Kč

ČNB - 29. 8. 2014

**Toto číslo jsme dali  
do tiskárny**

**2. 9. 2014 ve 3:00**

Příští číslo vyjde:

**25. 9. 2014**

**Uzávěrka: 19. 9. 2014**

**Program**  
**OSLAV 50. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA SV. VÁCLAVA V TORONTU**

**SOBOTA 20. 9. 2014 - VINOBRANÍ S MIRO LETKEM** OD 19.00 HODIN  
VSTUPNÉ \$ 30.00 (STUDENTI \$ 15.00) ZAHRAJUJE VEČEŘI. VSTUPENKY U PANÍ DANY (416-538-2468)  
MŠE SV. S NEDĚLNÍ PLATNOSTÍ BUDE V 18.00 HOD.

**NEDĚLE 28. 9. 2014 - SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ**  
SLAVNÁ MŠE SVATÁ V 10.30 HOD. S OTCEM BISKUPEM VÁCLAVEM MALÝM  
A S OTCEM BISKUPEM PETREM ESTERKOU. NÁSLEDUJE SLAVNOSTNÍ OBĚD  
LÍSTKY NA OBĚD U PANÍ DANY (416-538-2468) CENA \$ 20.00, DĚTI \$10.00

*St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Ave. Toronto*

*Nocturnes in the City and  
The Czech and Slovak Association in  
Canada present their  
75th Anniversary Concert*

**JOHN HOLLAND - baritone**  
**DANIELLE DUDYCHA - soprano**  
**WILLIAM SHOOKHOFF - piano**



An all Dvorak program

**Sunday September 21st @ 5pm**  
St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Ave.  
(Steps away from Dufferin Station)  
\$25 admission; \$15 students

Catered by Liba's Restaurant, authentic czecho-slovak cuisine  
Info/group rates/early bird season subscriptions  
contact: nocturnesinthecity@gmail.com

### Czech & Slovak Institutions

**České velvyslanectví**  
**Czech Embassy**  
251 Cooper St.  
Ottawa, ON K2P 0G2  
Tel.: (613) 562-3875  
Fax: (613) 562-3878  
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

**Slovenské velvyslanectví**  
**Slovak Embassy**  
50 Rideau Terrace  
Ottawa, ON K1M 2A1  
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450  
Obch. zast.: (613) 748-1773  
Fax: (613) 748-0699

**Český generální konzulát**  
**Czech General Consulate**  
2 Bloor Street West, Suite 1500  
Toronto, ON M4W 3E2  
Telefon: 416-972-1476  
Fax: 416-972-6991  
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz  
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

**Honorary consulate  
of the Czech Republic**  
**Calgary, AB**  
**Honorary Consul: Jaroslav Jelínek**  
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.  
Calgary, AB T2V 0E5  
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533  
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

**Montreal, Quebec**  
**Honorary Consul:**  
**JUDr. Hynek Žilkovský**  
2020 University, Suite 1920.  
Montreal, QC  
Tel.: (514) 316-4383  
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

**Honorary consulates  
of the Slovak Republic**  
**Calgary, AB:**  
424 Varsity Estates Place NW  
Calgary, AB T3B 3B9  
Tel.: (587) 333-6831,  
Fax: (206) 424-0205.  
E-mail: richard@wolffi.com  
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul  
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

**Montreal, QC**  
22, Place de la Madeleine  
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3  
Tel.: (514) 421-2972,  
Mobil: (514) 585-2496  
Fax: (514) 421-1583  
slovex@sympatico.ca;  
slovex@slovex.com  
Dezider Michaletz, Honorary Consul

**Toronto, ON:**  
649 Brooker Ridge  
Newmarket, ON L3X 1V7  
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166  
slovakconsulateto@gmail.com  
Michael Martincek, Honorary Consul  
Jurisdiction: Province of Ontario

**Vancouver, BC:**  
247 Abbott St., 3rd Floor  
Vancouver, BC V5Z 1E4  
Tel. & Fax: (604) 682-0991  
e-mail: stan.lisiak@gmail.com  
Hours: Tuesday 14:00-16:00,  
Thursday 10:00 - 12:00  
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul  
Jurisdiction: British Columbia



## Translations

**EVA  
MESTICOVÁ**Certifikovaná  
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr Munk  
Chiropraktik**1552 Bloor St. W.  
Toronto, Ont.  
www.drpetermunk.comOrdinační  
hodiny:  
Pondělí-pátek:  
10-13 a  
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ  
OBCHODNÍ A KULTURNÍ  
KOMORA INC.**CZECH – NORTH AMERICAN  
CHAMBER OF COMMERCE  
AND CULTURE909 Bay St. # 1006  
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com  
www.czechevents.net**Mind & Body**

Lakeshore Village Integrated Medicine

**Integrated Medicine Clinic**

we provide

Registered Massage Therapy  
Craniosacral Therapy  
Lymphatic Drainage (CDT)  
Lymphoma Treatment  
Hot Stone Massage  
Low Level Intensity Laser  
Naturopathic Medicine  
Acupuncture  
Chiropractic Treatments  
Relationship Issues and Psychotherapy  
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.**Některé soukromé pojišťovny  
hradí některé vybrané léčby**2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke  
(at Islington Avenue)  
Tel.: 416/823-1165E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca  
www.integratedmedicine.ca**Macešský festival**Po loňském Torontském mezinárodním filmovém festivalu, kdy jsme měli možnost vidět film Agnieszky Holland *Hořící keř* a slovenský film Juraje Lehotského *Zázrak*, jsem s napětím očekával, které naše filmy se letos na festivalu objeví. Mé očekávání se podobalo

pravidelnému hráči lotynky, či sportky nebo její ontarijské sestry *Lotta 6/49*. Na obrazovce se objevilo pouze jedno číslo u českého a jedno u slovenského filmu. Jaké však bylo moje překvapení, když jsem zjistil, že se nejedná ani o český ani o slovenský film, ale o film islandský a maďarský v české či slovenské koprodukcii. V tu chvíli jsem pochopil i druhou stránku mince. Teprve letos jsem se dověděl skutečný důvod koprodukčních snímků. Někde se natočí film, který by se těžko z domácích zdrojů zaplatil. Režisér tedy odjede udělat hudbu nebo nějaký záběr do jiné země a tím je to film koprodukční. V této zemi se na film dostane grant, ale zároveň tato země na sebe bere i distribuční závazky. Není to tedy jako třeba v dánském filmu *Královská aféra*, který se natáčel z části v Kroměříži a tudíž se jednalo skutečně o spolupráci dvou zemí. Islandský film Baldvina Zophoníassona *Life in Fishbowl (Život v akváriu)* se stal hitem na Islandu a odehrává se v Reykjavíku a vypráví příběh tří lidí: svobodné matky, bývalého atleta, který se chce dostat nahoru v společenském žebříčku a bývalého spisovatele, z kterého se stal profesionální alkoholik. Film trvá 130 minut, je v islandštině a angličtině, ale nepodařilo se mi zjistit, jak se o film zasloužila Česká republika. Kromě Islandu se na filmu podílelo i Švédsko a stejným způsobem i Finsko. Film bude na festivalu: V pátek 5. září v 21:30 v Scotiabank Theatre 14, v neděli 7. září 13:45 v Scotiabank Theatre 8 a v neděli 14. září v 13:15 v TIFF Bell Lightbox 4.



Ani „maďarsko-slovenský“ film *Mirage (Fata morgana)* Sabolcse Hajdu nejvíce známky slovenského vlivu. Film je téměř beze slov a vypráví o černochovi (hraje Isaach De Bankolé), který se ocitnul v maďarské pustě. Ve filmu podobně jako u jiného režiséra Miklóse Jancsó jsou dlouhé meditativní záběry. Možno vidět v pátek 5. září v 18:45 v TIFF 2, v sobotu 6. září v 13:45 v Isabel Bader Theatre a ve středu 10. září v 19:00 v Scotiabank 8.



Pravděpodobně nejzajímavější pro nás bude poslední film Krysztofa Zanussiho (polsko-italsko-ruská koprodukce) *Obce cialo (Cizi tělo)*. Příběh Itala v Polsku, který se ocitne v trojúhelníku mezi dvěma ženami. Jedna je dravá podnikatelka, druhá je novička v klášteře. Film je na pořadu v pondělí 8. září v 21 hodin v Isabel Bader Theatre, ve středu 10. září v 11:30 v AGO Jackman Hall a v sobotu 13. září v Scotiabank Theatre 4.

\*\*\*

**Podzimní plány Českého  
(a Československého)  
programu Centra pro  
evropská, ruská a euro-  
asijská studia, Munk Global  
School, University of Toronto**

Než se dostanu k letošním plánům, bude snad užitečné zatoulat se trochu do minulosti. Začalo to koncem devadesátých let minulého století. Tehdy skupina krajanů, jejichž jména uvidíte na nástěnné desce v jižním křídle Munkovy globální školy na Torontské univerzitě, se svými příspěvky zasloužila o založení Centra pro evropská, ruská a evropsko-asijská studia (CERES) na Torontské univerzitě. Byli to: Karel Buzek, Josef Čermák, rodina Fraštackých, Luba Fraštacký, Irena a John Papez, Frank a Vlasta Scheybal, Georgina a John Steinsky. Už jenom dva z nich (Luba Fraštacký a Josef Čermák) žijí, ale dcera Georginy a Johna Steinského, Georgina Steinsky-Schwartz, pokračuje v jejich práci. Téměř všechny jejich dary byly specificky určeny pro finanční podporu studentům. Některé jejich dary byly zdvojnásobeny stejnými částkami buď vlády nebo univerzity, takže jejich příspěvek narostl na skoro půldruhého milionu dolarů. Tyto dary byly dobře použity: mimo jiné se podílely na vytvoření Letní školy pro vysokoškoláky na Masarykově universitě v Brně. V březnu minulého roku Torontská univerzita vyhlásila novou sbírku a jmenovala Georginu Steinskou-Schwartz a Josefa Čermáka jako prostředníky s krajanou komunitou. Ti vydali tiskovou zprávu, kterou spolu s textem programu, připraveným Torontskou univerzitou a doporučujícími dopisy tehdejšího velvyslance České republiky Karla Žebrakovského a generálního konzula České republiky v Torontu, Vladimíra Rumla, rozeslali krajanům veřejnosti. Program Torontské univerzity navrhuje rozšíření a obohacení výchovného prostředí, které bude inspirovat kanadské studenty ke studiu kultury, politiky, společnosti a ekonomie Československé a České republiky a umožní studentům partnerských institucí v České republice studium v Kanadě a o Kanadě. Program zahrnuje denní kurz studia českého jazyka na Katedře slovanských jazyků a literatury, Letní školu pro vysokoškoláky v zahraničí, studium pro postgraduální studenty v zahraničí...

Částky, které umožní pojmenování programů jménem dárců: 25,000 dolarů pro pojmenování ceny pro vysokoškoláka, 50,000 dolarů pro pojmenování ceny pro postgraduálního studenta. Všichni dárci obdrží charitativní potvrzení pro daňové účely. Jména dárců, kteří přispějí minimální částkou tisíc dolarů budou vepsána do Stěny cti v budově CERES. Dary je možno udělat buď jednorázově nebo ročními příspěvky. Dotazy laskavě adresujte na profesora Roberta Austina (tel.: 416/946-8942). Šeky (vystavené na *University of Toronto* – memo: *Program of Czech Studies*) laskavě zašlete na adresu: Nadina Jamison, assistant Dean & Executive Director of Advancement, Faculty of Arts and Science, University of Toronto, 100 St. George Street, Toronto, ON M5S 3G3.

A nyní k letošním plánům: Od 12. do 16. listopadu se na Karlově univerzitě setká v diskuzi skupina studentů, dvou profesorů Torontské univerzity a studentů a profesorů Karlovy univerzity s aktivisty z roku 1989 na téma: *Postkomunistická transformace Střední Evropy: po 25 letech – úvahy o minulosti a lekce pro budoucnost*.

21. listopadu se v *Munkově Globální škole* na Torontské univerzitě od 14 do 17 hodin koná symposium na téma *Evropa po 25 letech* za účasti eminentních českých, francouzských, německých a polských učenců, kteří porovnájí sny a očekávání, jimž jsme se oddávali před dvaceti pěti roky, s evropskou a globální skutečností dneška.

CERES rovněž zřizuje tři nové studijní pozice na Torontské univerzitě pro studenty z Masarykovy univerzity, umožněné finančními příspěvky rodin Hanušovy, Kroupovy a Plchovy.

**Stěna cti:** tento podzim budou do Stěny cti v Buzkově síni v kancelářích CERES vepsána jména všech, kteří do 31. října 2014 přispěli nebo přispějí minimální částkou 1000 dolarů.

Bohatý program, který nás všechny může potěšit.  
**Josef Čermák**

\*\*\*



## S lahváčem po Evropě

Moderního člověka lze stručně definovat jako nevázaného konzumenta, který ulehčuje svému spotřebitelskému svědomí svou snahou přispívat ke zdravějšímu životnímu prostředí. Jednou z oblastí, kde tento svůj kladný přístup může každý z nás osvědčit, je sfera nakládání s odpady v domácnosti, jako je třeba vrácení a třídění obalů od nápojů. K tomu však našinec potřebuje jisté podmínky. Podmínky, které nemůže zajistit nikdo jiný, než veřejná správa. Tedy politici a úředníci od úrovně komunální až po státní, ba přímo evropskou.

Výkup vratných nápojových obalů má v Čechách tradici. *Vratné láhve* je pojem, který dokonce zdobí i název slavného Svěrákova filmu. A od vratné láhve to už je jen kousek k jedinečnému českému fenoménu, jenž si zahrál v bezpočtu slavných filmech – k lahváči. Ano, ale co funguje u lahváčů a lahváčových konzumentů, nemusí fungovat u abstinentů a jejich limonád, sirupů, mléka a podobně. Ukázalo se to už pár roků po sametové revoluci v rodícím se tržním prostředí, kdy systém vratných zálohovaných láhví se postupně potápěl ke dnu. Záchraně lano mu hodil až nový zákon o obalech z roku 2001. Převlekl požadavky evropské směrnice o obalech a obalových odpadech do tuzemské legislativy. Zákon stanovil povinnosti pro obchodníky vykupovat zálohované láhve a následná vyhláška určila i jednotnou výši zálohy na láhev v celé republice. Moudrá vláda dospěla k sumě tři Kč, částce inspirativní nejen pro rostoucí armádu bezdomovců, ale i pro běžné uživatele disponující střechou nad hlavou. Zdá se, že lahváče a jejich skleněné příbuzenstvo bylo zachráněno. Ale ...

Do hry vstupuje obal zvaný PET. Lehký, nerozbitný, trvalý a hygienický. A praktický: po vyprázdnění stačí zahodit, v tom nejlepším případě sešlápnout a vhodit do příslušného kontejneru pro dané plasty. A v třídění odpadů jsme klasa. Evropa nám může závidět, nicméně trendem je předcházení vzniku odpadů, a tedy opakované používání obalů, které šetří suroviny a energii pro jejich výrobu. Týká se to, jak skleněných, tak i právě zmíněných PET láhví, ovšem za jistých podmínek, jako je např. rozumná vzdálenost pro jejich distribuci.

S návrhem zavedení záloh na tyto umělohmotné láhve, jakož i na plechovky od nápojů, přišel bývalý ministr pro životní prostředí Martin Bursík. Systém měl začít fungovat od roku 2010. Konstelace na politické scéně však neumožnila osvětlenému ministrovi prosadit svůj ambiciózní plán. A tak stále desetitisíce tun oněch PETek končí z cca 30 procent ve vytříděném odpadu, zbytek pak na skládkách, ve spalovnách, ale máme tu čest se s nimi setkávat daleko za humny, v lese na houbách, na březích řek a na plázech jezer a přehrad. Jsou zkrátka všude. Takové umělé kobylinky. Navíc opravdu nezníčitelné. Jako by tu měly zůstat navěky.

Mezi vratně-obalové vyspělé evropské státy patří především Německo a severské země. Zaveden je tu netrzní systém záloh na opakovaně používané i jednocestné nápojové obaly. Těmi jednocestnými jsou třeba hliníkové plechovky od piva. Ve Švédsku se běžně odebírají oproti záloze. V Německu je v obchodech zase nenajdete. Návštěvník z cizí země si tak velmi rychle uvědomí, a je to jedno z jeho prvních zjištění, že co země, to jiný systém pro nápojové obaly. Důsledkem je pak skutečnost, že nejen pivní plechovky ze Švédska, ale i plastové láhve, nelze vrátit v Německu a obráceně. A jak je to s láhví od piva? – Platí, že český lahváč není to, co německý a německý zase není to, co švédský. A to přesto, že jsou si jinak podobné jako vejce vejci. Zkrátka sjednocená Evropa zde neplatí. Každý si hraje na svém písečku.

A tak turisté a pendleři dál vesele převážejí zboží v obalech, které jsou v cílovém státě nevratné, ba co více, jejich zájem je kupovat právě ono zboží, jež není zatíženo zálohou. Dochází tu až k takovému extrémnímu chování evropských zákazníků jako je nakupování zboží v nezálohovaných obalech ve vzdáleném Lucembursku, kteréžto pak řadoví cestovatelé převážejí přes celé Německo do odlehlé Skandinávie. Pro neznalé nutno podotknout, že pivo z takového dovozu se u švédského stolu vysoce cení, neb v místních supermarketech nakoupíte jen pivo „dětské“ s obsahem alkoholu do 3.5%. Ale zůstaňme u obalů. Ty totiž právě končí v zemi, která si jinak na šetrném přístupu k životnímu prostředí tolik zakládá. Pro Evropskou unii tedy palec dolů. Dokázala sice sjednotit nejružnější předpisy, dopravní pravidla, ba i cla a měnu, ale v případě vratných nápojových obalů zůstává ostudně zakopána v době kamenné. Nicméně co není, stává se výzvou. Výzvou pro Evropu, výzvou pro evropské poslance. Těm bychom pak mohli doporučit spanilou okružní jízdu sjednocenou osmadvacítkou. A schválně, můžeme tipovat, kolik cinkajících suvenýrů v podobě nevratných lahváčů by si dovezli zpět do svých domovů. A tahle sbírka skleněných láhví, ale i PETek a plechových pikslí by je mohla v tom jejich reprezentačním štrasburském křesle docela dobře inspirovat.

M. Petr - Hradec Králové

\*\*\*

### Addendum

Krátce k rozhodnutí Aleše Březiny, majitele a redaktora Satellitu: V průběhu asi 19 let naší spolupráce vyšlo na strankách Satellitu cca 300 mých příspěvků. Názor na prospěšnost jejího přerušení pozbývá základní logiky a sice dle přísloví *Starého psa nelze učít novým trikům*. Nevím, proč bych měl po Novém roce psát jinak než dosud. V takovém případě bych udělal lépe nepsat vůbec.

„Jakej sem, takovej sem,“ jak pravil svému synovi pan Spejbl.

Zdar a sílu všem čtenářům Satellitu přeji.

Vladimir Cicha

\*\*\*

### Realita není bulvár

Přestože po špatné zkušenosti do Satellitu delší dobu nepiši, nedalo mně, abych nereagoval na korespondenci mezi Vladimírem Cíchou a Alešem Březinou, vydavatelem Satellitu v čísle 10/2014.

Předesílám, že oba jmenované znám dlouhou dobu, V. Cíchu jako občasného přispěvatele do časopisu Západ, v kterém jsem se jako šéfredaktor angažoval a A. Březinu od doby, kdy ho České a slovenské sdružení sponzorovalo do Kanady a kdy jsem ho vezl po jeho přistání v Kanadě z Toronto do Ottawy.

Oba jmenovaní mají jiné představy o světě. V. Cíchovi není lhostejná dnešní situace, kdy radikální islám se stává nebezpečím pro svobodný svět a má jistě i jiné představy např. o amerických prezidentech Bushovi a Obamovi než A. Březina.

Jestliže A. Březina v článku do Satellitu vyndá V. Cíchovi kritická slova o radikálním islamu nebo zmínku o prezidentu Bushovi, není to rozhodně kvůli bulváru, ale kvůli cenzuře, které se A. Březina dopustil. Bulvár je přeci senzacechtivý tisk a to přeci není styl Cíchova psaní, ani to není to, když někdo nesouhlasí s multikulturalismem.

Já chápu, že cílem A. Březiny bylo, aby si vydával noviny podle svého gusta, ale vynechávat kritické nebo opačné názory, které se mu nelíbí, je opak svobodného mediálního světa. Je jistě také pravda, že A. Březina, který studoval teologii, chce být spravedlivý za každou cenu. Neuvědomuje si ale, že přítom má klapy na očích.

Bohužel svět tak spravedlivý není. To, co předvádí za zvěrstva radikální islám na Středním východě a co pokud to někdo nezastaví, se může odehrávat i v Evropě nebo Severní Americe, nemůže být předmětem shovívavosti, ignorance a lhostejnosti. Protože jinak by se tyto lhostejní mohli dočkat krvavé reality. Proto cenzura a lhostejnost není na místě.

Miloš Šuchma

\*\*\*

**Chcete sledovat a ovládat  
TV vysílání z pohodlí  
Vašeho gauče?**



Your Connection To Home



**The future of IPTV**



**Česká a Slovenská televízia .... jednoducho a bez počítača !**

[www.kablovka.com](http://www.kablovka.com)

## BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864



**Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough**

**K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.**

**Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!**

Najděte si váš Beer Store na [www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager](http://www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager) a klepněte na "View Locations"

**Nyní je snížena cena o 13 %  
při nákupu 24 láhví o dalších 9%!  
Informace o pivovaru: [www.novopackepivo.cz](http://www.novopackepivo.cz)**



## Pomník obětem komunismu v Ottawě?

Pokračování ze str. 1

Je to zřejmě poslední zmínka o skupině *The Open Book*. Jestliže na počátku byla otázka po výběrovém řízení, tak *Tribute to Liberty* toto výběrové řízení vypsal, ale objevilo se pouze, pokud vím, na dvou vládních webových stránkách, čili nebyly uvědoměny ani etnické noviny, které doposud o programu informovaly (alespoň naše redakce nic nedostala a nevím, o tom, že by jiné redakce něco dostaly). Pokud vím o soutěži nebyly informovány umělecké instituce jako *Art Gallery of Ontario* nebo *Ontario College of Art and Design University*. Není bez zajímavosti, že ze šesti závěrečných účastníků jsou ve čtyřech nebo dokonce v pěti týmech zástupci polské komunity (výjimkou je ne příliš zdařilý návrh torontského týmu North ve složení Alissa North, Peter North a Scott Eunsson).

Tým North skládající se z dvou zahradních architektů a jednoho výtvarníka přišel s návrhem parku, který by se mnoho nelišil od ostatních parků v Ottawě. Téma parku se



Team North: Alissa North, landscape architect; Peter North, landscape architect; and Scott Eunson, artist (all from Toronto, Ontario)



Team Phillips' design: Christopher Phillips, landscape architect (Vancouver, British Columbia); Marc Boutin, architect (Calgary, Alberta); Krzysztof Wodiczko, artist (New York, USA)

objevuje i u ostatních návrhů, zajímavý je návrh Janusze Kapusty - jakýsi vyvýšený most (Most naděje), z kterého je vidět harmonika (záhyby paměti), která se zvedá do výšky. Bohužel zde se objevuje obraz masakru v Katyni, což není opět symbol hrůz komunismu, ale symbol tragédie druhé světové války, kdy se Sovětský svaz dokázal spojit s hitlerovským Německem. Symbolem komunismu či odporu proti němu je podle mne spíš Berlínská zeď, člověk zastavující tanky na Náměstí nebeského míru v Pekingu, Gdaňské loděnice, postavy jako Milada Horáková, Jan Palach, Václav Havel, východoněmecký pastor Oskar Brüsewitz, z Polska: Lech Walesa nebo Jerzy Popieluszko, z Maďarska Imre Nagy nebo Miklós Haraszti, rumunský disident Paul Goma, Andrej Sacharov nebo Alexander Solženicyn ze SSSR. Problém je, že současná vláda, která projekt vybírá je velice háklivá na to hovořit o porušování lidských práv v Číně.

Největší slabinu celého projektu však spatřuji v tom, že není podporován napříč politickým spektrem, ale pouze konzervativní vládou. Přesto si myslím, že právě zde by bylo možné dosáhnout politické dohody. Vždyť i bývalý vůdce NDP Ed Broadbent byl velkým příznivcem polského odborového hnutí *Solidarita* a otec Justina Trudeau Pierre Elliott Trudeau se zasloužil o to, že řada našich krajanů byla v roce 1968 adoptována Kanadou.

Nikde není tedy zaručeno, že projekt, který má stát přes pět milionů dolarů bude dokončen a jak víme z nedávného fiaska s elektrárnou v Oakvillu, nastupující garnitura si problémy s nějakou tou miliardou natož milionem za zrušení projektu nebude dělat starosti.

O vítězi projektu bude pravděpodobně rozhodnuto v září letošního roku.

Aleš Březina - Ottawa

\*\*\*



Team Plant: Lisa Rapoport, architect; Anna Passakas and Radoslaw Kudlinski of Blue Republic, artists; Eric Beck Rubin, historian (all from Toronto, Ontario)

## Black Ribbon Day



Black Ribbon Day: Markus Hess, Teresa Berezowski za polskou komunitu, Paul Grod za ukrajinskou and Agnes za maďarskou.

V sobotu 23. srpna 2014 se dopoledne v maďarském *Budapešť Parku* na Lakeshore Blv. konala důstojná vzpomínka na oběti nacismu a komunismu. Tyto každoroční vzpomínky jsou v několika kanadských městech organizovány Central Eastern and European Council. Vzpomínky se zúčastnili a promluvili Chris Alexander, Minister of Citizenship and Immigration a Peggy Nash, MP High Park/Parkdale spolu se zástupci různých komunit - maďarské, ukrajinské, polské, estonské, litevské, albánské a naší, českou a slovenskou komunitu reprezentovali členové ČSSK, včetně torontské předsedkyně, Radmily Locherové. Zúčastnil se i náš nový konzul, pan René Dlabal, který je v Torontu velmi krátce. Ovšem nechyběly naše vlajky, česká i slovenská.

Byla připomenuta ošklivá situace na Ukrajině, a všichni přítomní se vzali za ruce aby ukázali, že drží spolu. Vzpomínka byla ukončena několika modlitbami duchovních a na závěr se všichni pomodlili *Otčenáš*, každý ve svém jazyce.

Po této vzpomínce většina návštěvníků odjela na oslavu ukrajinského osvobození v *Centennial Parku*. Program byl zahájen průvodem účinkujících k jevišti. Radmila Locherova v průvodu nesla naši vlajku. Mezi přítomnými byl Chris Alexander, Minister of Citizenship and Immigration, premiérka Ontaria, Kathleen Wynne, starosta města Toronta Rob Ford a řada dalších politiků. Během programu byla stále zdůrazňováno, že svoboda na Ukrajině je opět ohrožena. Všichni řečníci projevovali podporu Ukrajině. K naší vlajce přišlo několik členů ukrajinské komunity a děkovali, že jsme na jejich straně. Po řečnicích následoval krátký program s orchestrem, tanci a zpěvem ukazující sílu zdejší ukrajinské komunity.

Radmila Locherová

\*\*\*

## Testování alternativních paliv

Kanadská Národní rada pro výzkum (NRC) v současné době spolupracuje s americkou Agenturou pro letectví a vesmír (NASA) na testování alternativních paliv a zdrojů energie. Díky nově podepsané dohodě se NRC připojí k již probíhajícímu projektu NASA, který zkoumá vliv spalování alternativních paliv v atmosféře. Kanada na výzkum poskytne svůj letoun CT-133, který byl v minulých dnech dopraven do střediska NASA v Kalifornii. Výzkum by měl podle předpokladů poskytnout unikátní data využitelná při vývoji nových alternativních paliv a zdrojů energie. Jeho výsledky budou představeny na půdě Mezinárodní organizace pro letecký výzkum.

www.nrc-cnrc.gc.ca

\*\*\*

## Konference v Charlottetown 1864

Na počátku září tomu bude přesně 150 let od chvíle, kdy se v městečku Charlottetown na Ostrově prince Eduarda setkali zástupci provincií, aby společně projednali projekt vzniku kanadské konfederace. Ač se původně mělo jednat pouze o setkání reprezentantů přímořských oblastí, stala se tato devítidenní konference, která probíhala od 1. do 9. září, jedním ze základních kamenů procesu vytváření konfederace. Jednou ze zajímavostí týkající se události, které vedly ke vzniku konfederace, je fakt, že na rozdíl od většiny jiných hnutí, která usilovala o samostatnost a setkávala se s odporem mateřské země, provincie na kanadském území byly ve zcela jiné situaci. Velká Británie totiž kanadskou samostatnost a nezávislost podporovala, protože správa těchto zámořských teritorií se stávala pro královskou pokladnu neúnosně nákladnou a nepříliš výhodnou. Diskuse vedená na konferenci ukázala celou řadu problémů, které bylo nutné v následujících letech vyřešit. Provincie měly totiž odlišné zájmy a představy o fungování budoucí konfederace. Například Ostrov prince Eduarda byl jedním z hlavních odpůrců celé konfederací myšlenky, pokud by do ní měly být zahrnuty všechny provincie.

Kanadská mozaika  
vydává Kanadské velvyslanectví v Praze

\*\*\*



## Letní toulky Ontariem s GPS

*Láska na první pohled to nebyla. Ani na druhý. Pak mi byl představen. Nic to se mnou neudělalo. Opět představen. Zase nic. Pak jsme si vyjeli. To už jsem začínala projevovat zájem. Po druhé jsme si vyjeli... no a pak se to stalo - zamilovala jsem se!! A bez něho teď ani krok!!*

Nemyslela jsem si, že by se to mohlo stát. Vždy jsem byla a stále ještě jsem přívrženkyň map. Většinou jsem vždy sedávala jako spolujezdec, to znamenalo navigovat. Kolikrát to nebylo lehké, však to určitě znáte, okruhy kolem amerických velkých měst, spousta výjezdů a běda se netrefit a vyjet špatně! To jsem pak i mohla být jen o rohlíku a vodě! Později jsem začala jezdit sama, tak jsem celou trať měla napsanou nejdříve na papírku, pak se objevily *Google mapy* a jízdu jsem sledovala napsaný plán cesty. Nejhorší pro mne vždy bylo najít cíl. Např. do Chicaga nebo do New Yorku jsem dojela bez problému – stále po hlavní dálnici, ale pak dojet na tu konečnou nebylo pro mne častokrát snadné, i když samozřejmě mapky velkých měst byly k dispozici. Zkrátka byly to tak trochu nervy a celé ty dlouhé dálnicové kilometry jsem přemýšlela o tom, jak najdu třeba hotel na 23. ulici! K tomu ještě časté jednosměrky – kolikrát jsem si říkala, že už už tam jsem, ale zas mi překazila, ta potvůrka, moji radost! A tak se otočit, opět bloudit a jet znova dokola. A tak to bylo často. I do Toronta jsem z toho důvodu nerada jezdila. Sice cestu na letiště, do kostelů, Masaryktown nebo do *Pražského Deli* jsem znala perfektně, ale jet někam jinam, kde jsem ještě nebyla, tak to jsem už týden předtím o ničem jiném nepřemýšlela, jen jak se dostat na uvedenou adresu. Mapy jsem studovala, ach, těch silnic, uliček, jednosměrek, špatné značení, plno aut – skoro jako za trest kdyby mi tam někdo poslal! (Já jen doufám, že nejsem sama, kdo také takhle podobně občas trpěl jako já).

Asi před třemi lety se však situace začala měnit. Koupili jsme na severu rodinnou chatu a začali jsme tam jezdit. Párkrát jsem se svezla se synem nebo s dcerou a začala jsem si uvědomovat, že najít tu naši chatku, jeden musí mít pořádně dobrou orientaci a paměť veškeré výjezdy, čísla i jména silnic a potom hlavně ty zkratky si pamatovat. Začala jsem pochybovat, že bych to mohla zvládnout a že tedy na chatu asi sama nebudu moci jezdit. Potom jsem tam jela jednou s dcerou a viděla jsem, že tato malá krabička (GPS) přichycená na předním okně auta je docela chytrá – mluví, říká kde jsme, kde zatočit, kudy jet, kolik km, jak nám to dlouho bude trvat tam dojet, no zkrátka díky ní veškerý případný stres jak se dostat k bodu B (chatě) odpadl. Dokonce i když jsme si potřebovaly doplnit zásobu benzínu, tak nás bezpečně dovedla k pumpě. Stále jsem oné „hračce“ ještě nevěřila, snažila jsem se najít nějaký důvod, abych ji mohla pomluvit a tvrdit i nadále, že mapy jsou nenahraditelné. Co se ale nestalo. Na Vánoce byla obdarována právě touto chytrou pomůckou. A život se mi začal měnit! Chtěla jsem si ji vyzkoušet a tak jsem udala adresu, kde jsem již dříve byla a chtěla jsem se přesvědčit, zdali mě tam tedy povede a nebo někde ve spleti silnic a městeček zabloudíme a já pak pojedou, jako dříve, jen podle mapy. Neztratili jsme se a můj zájem o ni začal stoupat. Začala jsem být odvázná a naše příští cesta vedla na chatu. Stejně jsem si ale tajně dala do kabely kompas, mapu, telefon, že ano, co kdyby... Nemusela jsem z kabely nic vytahovat, protože s přehledem jsme za čtyři hodiny k ní dorazily. Já i hračka.

A nastalo léto... Najezdila jsem hodně kilometrů křížem krážem a poznávala jsem stále více Ontario, tuto velkou provincii, kde žiji. Píši poznávala, protože jsem velmi často jela někudy, kudy jsem dříve ještě nejela a kudy bych, kdybych se držela jen mapy, asi určitě nejela. Nařadila jsem adresu do GPS a pak jsem si mohla tak ze 3-4 možností vybrat, kudy chci jet, kilometrové rozdíly jen minimální. Samozřejmě, že jsem si vybrala cestu pro mne neznámou a nebo aspoň částečně neznámou a plnými doušky vnímala onu novotu kolem sebe. Jedna z nich vedla např. k Bruce Penninsule do městečka Walkerton a pak horem do Collingwoodu. Projížděla jsem úrodnou zemědělskou oblastí, malá městečka, kopečky, žádné *fast foods*, zkrátka idylka to byla... Je to také jedna z oblastí v Ontariu, kam koncem osmnáctého století přišli a kde se usadili a stále žijí mennonité, náboženská skupina lidí s evropskými počátky v šestnáctém století, formována převážně v německy mluvících zemích, stručně řečeno. Odmítli se tenkrát podříditi církvi a vládnímu systému, který nutil násilím k určitému náboženskému vyznání. Věří v osobní přímý vztah s Bohem, byli přívrženci pokřtění v dospělém věku, „*vira má být dobrovolná*“, říkali. V oné době to byl kriminální přečin, který byl silně stíhán. A právě proto, že nepatřili ke katolíkům, luteránům ani reformovaným, silná persekuce po několika generacích následovala a začala jejich

emigrace, převážně po Evropě a do severní Ameriky. Věří v mírové soužití, proto i odmítli např. zvednout zbraň a jít bojovat do první světové války. Hodně z nich pak bylo vězněno. V době druhé světové války již rukovat nemuseli. Jejich prostá, upravená hospodářství, obdělávaná pole, koňské povozy, psi boudy, byly jednou z perel mých toulek. Zastavila jsem u jedné farmy, kde byla cedule vejce na prodej. Venku nikde nikdo, jen pes štěkal, zaklepu na vrata, pak na dveře. Mladá žena s čepcem a v pestrých typických šatech mi otevřela, za ní nakukovala dvě malá děvčátka, oděna jako jejich matka, chtěla asi vědět, kdo je hostem do domu. Stará lednice sloužící jako udrna a pračka s ruční kulatou ždímačkou stály v místnosti opodál. (Tento model nám byl kdysi dávno darován z kostela jako pomoc čerstvým emigrantům. Dlouho nám dobře sloužila). Hospodyně přinesla vajíčka, 12 ks za dva dolary- až skoro neuvěřitelně nízká cena – koupila jsem si hned čtyři plata. Ještě navíc mi přidala pár kukuřic. Popřála mi dobrou cestu, děvčátka slušně pozdravila. Tak nějak jsem si připadala jako v jiném dávném světě, pomalu jako v době *Babičky*. Další jejich velká skupina se usadila v jižním Ontariu na niagárské Penninsule, zrovna zde, kde žiji i já. Tato část jižního Ontaria byla a stále je úrodnou farmářskou a vinařskou oblastí. Mnoho malých i větších farem a rostoucích vinic je vidět všude kolem. Několik velmi prostých mennonitských kostelů němě řekne, že jejich populace je zde stále vysoká a nedělní plná parkoviště zas silně nasvědčují tomu, že neslevují v ničem ze své víry. Neděle se stále světlí, je to rodinný den a společná modlitba i oběd s ostatními bratry a sestrami je stále silnou, neodbouratelnou

součástí jejich života. Setkat se s nimi můžete mj. i ve čtvrtek při návštěvě lokálního obchodu, je to den nákupu, rodiny s pěti-šesti dětmi jako schody za sebou, zajímavá podívaná. Jedním z posledních malých obchůdků, který se zde zatím ve Virgilu ještě udržel, je obchod s látkami. Velká většina mennonitských žen stále nosí prosté barevné šaty, které si samy šijí a čepečky na hlavě. Jsou zde hlavními, možná už i jedinými zákaznicemi. V neděli je zavřeno. Podle dlouhodobé tradice mennonité jsou dobrými hospodáři a drží se své rodinné hroudy. Časy se ale mění, asimilace se prořezává i do jejich řad a používají už i auta a elektriku. Hodně z nich si hledá i jinou cestu obživy. Např. můj „*muž pro všechno*“, dobrý řemeslník i opravář, je jedním z nich. Jednou jsem přijela takhle v zimě večer domů a topení nefungovalo. Už jsem se viděla, jak budu spát zachumlaná pod pěti dekami a k tomu ještě doufat, že voda nezamrzne... Zavolala jsem mu, zdali se může na to ráno přijet podívat a on na to: „Přeci nebudete spát v zimě, přijedu hned!“ Jak řekl, tak se stalo. Říkal mi, že už mají čtyři děvčátka, ale že stále doufají v chlapce. Letos přišel zkontrolovat chlazení a hrdě mi hned hlásil, že chlapec je prý už na cestě. Bude to další pomoc na farmě i v řemesle. Většinou se předpokládá, že rodina bude mít aspoň 5-6 dětí. Pomalu ty jejich malé farmičky už ale mizí, půda je bohužel vykupována většinou k výstavbě nových domů. Velmi ocením, upoutá mě a mám silný obdiv k těmto lidem (skupinám), kteří žijí mimo hlavní proud, ale hlavně, když mají své komunity stále silně zachované a soběstačné

Pokračování na str. 8

## 75. výročí ČSSK

České a Slovenské sdružení v Kanadě oslavuje 75. výročí svého založení v rámci koncertu *Nokturen* v neděli 21. září v 17 hod. odpoledne v kostele sv. Václava. Před koncertem bude mít projev předsedkyně ČSSK Míša Fuchsová. Koncert je věnován Antonínu Dvořákovi a hlavně opeře *Jakobín*.

Sdružení bylo založeno v roce 1939, aby mohlo pomáhat okupovanému Československu během druhé světové války a pomáhalo při nábore vojáků na frontu. Později následoval boj proti komunismu a všestranná pomoc uprchlíkům. ČSSK je jediná krajanská organizace v Torontu, která se částečně věnuje i politice. K zásluhám v poslední době patří i změna zákona o občanství pro ty, kteří získají kanadské občanství. Velká to výhra!



Ovšem ČSSK spolupracuje i s ostatními organizacemi při různých akcích. Další činností je starost o různé skupiny z Čech a Slovenska, které přijíždějí na návštěvu Kanady. Velice často jsou to dětské pěvecké sbory. Nedávno do Toronta zavítal jedenatřicetičlenný soubor z Rokycan *DaCapo*. Torontská pobočka jim zajistila zájezd na Niagarské vodopády, prohlídku města a autobus, který je dopravil na letiště.

Nyní pobočka čeká 5. září dva studenty z Liberce, kteří jsou částí skupiny *Neviditelné oběti komunismu* a kteří přivezou výstavu panelů ze Sokola Sydney. Datum a místo výstavy ještě nejsou známy.

Kdo by měl zájem se se studenty setkat a vidět výstavu, zavolejte R. Locherovou 416/762-6846.

\*\*\*



Pokračování ze str. 7

a jejichž základ je stavěn na fundamentálnější, věřím, že i více uspokojivější víře, i když kolem nich moderní život je v silném proudu.

Pomaloučku pak pokračovala dál přes Owen Sound na východ. To už sice byla trochu více zabydlená oblast, ale stále dobře se mi jelo a hlavně - nebyl skoro žádný provoz na silnicích. Můj přítel navigátor mi navigoval a já jen jela. Měla jsem dost času dívat se kolem, poslouchat muziku a věděla jsem, že dojedu. Ještě několikrát jsem si zopakovala směr Collingwood, pak i na chatu, dokonce i do Toronta jsem se vydala. V Torontě to byly tři zastávky, místa, kde jsem dříve ještě nebyla. Uvědomila jsem si, že podle mapy sice bych se také dostala, kam jsem potřebovala, ale byla by to cesta zpátky na hlavní silnici a pomalá. Podle GPS jsem jela z jednoho místa na druhé bez problémů a ještě k tomu jsem

poznala i části Toronta pro mne totálně neznámé! Na chatu už také jezdím sama a nebojím se, že se ztratím, haha!! Vždy nějaká ta alternativní cesta se najde a dálnicím se vyhýbám jak nejvíce můžu. O nové dojmy není nouze, často památne desky u lokalit, kudy projíždím, mi nastíní jejich dávnou historii - jako třeba, že tu kdysi byla vesnice s 5000 obyvatel, stály tu mlýny a dobře se dařilo i dřevařskému průmyslu. Teď už z toho zbyla jen ta pamětní deska. Někdy se zastavím, abych si udělala pár fotek, jindy zas ochutnám kulinářské speciality, kochám se krásnou přírodou Ontaria... Najela jsem letos v létě hodně kilometrů, ale absolutně nelituji, byly to kilometry pro mne po všech stránkách příjemné. Seznámila jsem s GPS své přátele, také žádná láska na první pohled, ale aspoň vyjíždka bude!

A tak si myslím, že bych mohla se stoprocentním přesvědčením dělat reklamu na GPS. Já jsem prostě nadšena, jak se moje cestování autem zjednodušilo, je podstatně příjemnější,

zajímavější - poznala jsem zapadlé kouty a vždy bezpečně jsem dojela kam jsem chtěla! Také jsem si opět uvědomila, jak je Kanada rozlehlá, kolik dobré orné půdy máme kolem sebe, jaké bohatství vody představují nespočetná jezera severního Ontaria, kolik přírodní krásy nás objímá a kterou často asi bereme za samozřejmost. Myslím si, že kdyby více motoristů si vybíralo alternativní cesty, tak že by ubylo provozu na hlavních spojovacích tepnách, ubylo by silničních nehod, čekacího času v zacpaném provozu a přibylo by více spokojených řidičů.

A jak jsem se také přesvědčila, není kafe jako kafe. Vyhýbala jsem se *Tim Hortonům* i *McDonaldům*, zajímaly mě jen malé restaurace s osobitou lokální atmosférou, či stánek u cesty a věřte, že vždy to kafe chutnalo jinak! I to stojí za prozkoumání! (Na hlavních tepnách najdete jen *Service Centra*!)  
Přeji i vám příjemné kilometry!

Nad'a Humlová

\*\*\*

**EXPERIENCE EDENVALE AERODROME**  
*A beautiful place to fly and dine*

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

**EDENVALE Aerodrome** **BISTRO 26**

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112  
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca



## Léto je v dálce na hony od okurkové sezóny

Mám rád okurky syrové, kvašené i nakládané, okurkovou omáčku i okurky marinované; sloužil jsem u ženistů v Břeclavi a stačilo vejít do okurkového pole, utrhnout dvě nebo tři okurky a chroupat pro žízeň a hlad, když jsme stavěli most přes bahnitě koryto řeky Dyje. Okurková sezóna je pojem mediální a znamená, že se moc neděje, divadla i stadiony mají prázdniny, televize se opakuje a noviny se babrají v osudech celebrit či dvojhlavých telat a návštěv z vesmíru.

Ne však v roce 2014, který je zpravodajský zlatý důl oproti roku minulému a tomu předtím a reportéři jsou v jednom kole, aby mediální obecnost vědělo co nejvíc. Pravda, co se dovidáme bychom raději nevěděli, ale když to je, tak to máme na obrazovce jako na talíři. Léto je na severní polokouli čas školních prázdnin a dovolenkového odpočinku, ale člověk by si měl dát špunty do uší, ale to dělat nemohu, protože Mervyn je politikus a zvolil si nás co uši své úvaze, že nových události přibývá k pohoří starých, které si chamtivě připomínáme u kafe.

A hned začal Mervyn zasazovat ty hlavní jako špendlíky do našich bolavých uší: V létě před 100 lety vypukla germánská blesková válka plánovaná na 3-4 měsíce k rozdrčení Francie z ustavení dominance v Evropě, ale koncem srpna uvízla v takový masakr na čtyři roky, než Američané vyřešili spor královských bratřů a přerozdělili Evropu a zapudili Hohenzollerny i Habsburky do exilu a nadělili novým zemím svobodu.

„Svobodu na jak dlouho,“ uchechtla se Eva a pokračovala, že před sedmdesáti lety v létě propukla největší invaze spojenců v dějinách do Normandie vedená Američany, aby zardousili druhou germánskou expanzi v dvacátém století a do roka zúčtovali s nacismem, pověsili tamní pohlavky a nastolili západoevropskou svobodu a prosperitu pod dohledem NATO, aby Rusové zůstali na východě, Američané zůstali v Evropě a Germani neplánovali třetí kolo a pax americana trvá; skoro sedmdesát let míru a prosperity.

„Přesně tak,“ skočil Mervyn Evě do výkladu, „ale není už klidu pod palmami, čímž míním Sýrii, kde přibývají tisíce hrobů každý týden a iránské odstředivky rotují v přípravách na atomovou bombu a Putina armáda na ukrajinské hranici hledá záminku k okupaci národa, který nechce patřit Kremlu, ale chce patřit do evropské unie.“

Mervyna pálí víc patálie na Ukrajině než krveprolití v Sýrii, protože obě tyto patálie mají kořeny v Kremlu a jsou dílem cara Putina. Mervyn nevidí žádný rozdíl mezi konáním císaře Wilhelma, který rozpoutal válku, aby ponížil Francii, a Hitlera, který chtěl dominovat Evropě, což má i Putin v plánu. Neodporoval jsem. Byl den výročí srpnové okupace Československa a zároveň i násilného vjezdu ruského humanitárního konvoje do vzbouřené oblasti Ukrajiny jako záminky k další invazi. Do duše mi padl stín z té inventury válčení a hledal jsem v paměti cosi jubilejního, abych pozvedl sebe i své přátele u stolku na terase kavárny *Books&Beans* a řekl jsem: „Zapomněli jste na sté výročí otevření Panamského průplavu v srpnu 1914!“

A podařilo se, protože moji druhové taky upřednostňují slunce před stíny a Eva si vzpomněla, že panamský průplav je největší stavba v počátku 20. století a otevřela plavební cestu obchodu v globálním měřítku; řekla, že kanál je 71 kilometrů dlouhý a překonává 33 metrů třemi zdymadly převýšení mezi Atlantikem a Pacifikem. Přisadil jsem z historie, že Francie započala stavbu panamského průplavu v roce 1881 a pachtila se víc jak dvacet let, než společnost pro stavbu zbankrotovala. Američané převzali projekt v roce 1904 a za 10 let proplula první zaoceánská loď dne 15. srpna 1914 a započala tak nová éra světového obchodu.



Tu se od vedlejšího stolku zvedla pohledná čtyřicátnice, přikročila k nám a řekla, že poslouchala naše řeči a že se před pár týdny vrátila z Panamy, kde manžel pracuje inženýrsky na rozšiřování kanálu, a že se miní v této příjemné a tropické zemi usadit nastalo. Představila se nám jako Pamela a my se představili jí a pozvali ji, aby nám řekla více o průplavu. Nenechala se prosit, řekla, že je povoláním učitelka a už tam má zaměstnání učitelky a koncem srpna odlétá, aby tam byla na začátek školního roku; a po učitelku spustila řeč, co ví: „Panamským průplavem proplulo 1000 lodí v roce 1915 a za necelých 100 let se provoz zvýšil na 15000 lodí v roce 2008. Za 100 let existence panamského kanálu proplulo ze západní na východní polokouli skoro milión lodí a cesta průplavem trvá 20 -30 hodin. Počet lodí, které proplují průplavem roste o 4% ročně a tak se projektuje nezbytné zdvojnásobení kapacity průplavu a to do roku 2017. Hlavně však má rozšíření kanálu uspokojit požadavky supervelkých dopravních lodí. A na tom pracuje můj manžel a cosi o tom vím, z toho, co mi poví.“

Mervyn se optal jaký je v Panamě životní standart a Pam řekla, že není nižší než v Ontariu, pouze zelenina je lacinější a maso dražší.

„A bydlení?“ optala se Eva.

„Stavíme si domek s výhledem na Pacifik,“ řekla Pam.

Dopila své kafe, rozloučila se a popřáli jsme jí šťastnou cestu a ona napsala na ubrousek email adresu a odešla. Taky jsme se zvedli a už jsem necítil stíny v duši na patologii Evropy.

**Rost'a Firla – Sudbury; Foto - internet**

\*\*\*

## Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.



**Evropská a kanadská kuchyně**

**Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!**

**V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!**

**Dvacet točených domácích i dovezených piv**

**Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!**

**Na vaši návštěvu**

**na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu**

se těší

**Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882**

**Točený Pilsner Urquel a Czechvar  
v západním Torontu!**

## PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE



Muzeum Fort Langley:

Maria Gabánková – Prohlášení Britské Kolumbie anglickou kolonií (detail)

**MARIA GABÁNKOVÁ**

TEL.: (416) 535-8063

[www.paintinggalleries.net](http://www.paintinggalleries.net)

e-mail: [gabankova@paintinggalleries.net](mailto:gabankova@paintinggalleries.net)



## Čokoládovo šlehačková ulice

Nejedná se o žádnou jinou pražskou ulici, než Vodičkovu. V ní totiž v době první republiky ve zdravé konkurenci existovaly dvě cukrárny a sice „U Myšáka“ a „U Bergera“. Tu první si pořídil v čísle 699 (roh ulic Vodičkovy a V Jámě) vyučený cukrář František Myšák v roce 1904 a o sedm roků později koupil již vlastní dům v č. p. 710 a svoji cukrařinu sem přenesl. Kromě cukrárny tady měl i menší kavárenskou místnost. Do ulice byly dva výklady s vchodem uprostřed a přepychový mosazný portál, navržený pražským moderním architektem Josefem Rosipalem.



Cukrárna Myšák ve Vodičkově ulici

V roce 1923 byla přistavěna další tři patra, kdy cukrárna neopustila přízemí, ale kavárna se přesunula do patra. Přestavbu původního neorenesančního domu zadal Myšák architektovi Josefu Čapkovi a dům tehdy získal nádhernou rondokubistickou fasádu z šedočerveného umělého kamene, pravděpodobně předem konzultovanou s vynikajícími architekty Josefem Gočárem a Pavlem Janákem. Myšákův dům svým novým architektonickým pojetím dokonale rozšířil pražský fenomén kubismu. Také výzdoba interiéru byla bezchybná, středem zájmu bylo především několik obrazů, „Kuřačka dýmky s opicí“ od Roberta Schlossera a obraz Emanuela Staňka, zachycující večerní ruch před Národním divadlem.

Ale neodbočujme z historie – od roku 1940 už značně rozsáhlý závod vedla společnost složená z mnoha členů rodiny pana Myšáka, mnozí byli vyučeni nejenom cukrařině, ale i čišnictví a umění kuchařskému a prošli nemalou praxí v zahraničí. Ke konci války Němci asi na rok cukrárnu úředně uzavřeli. František Myšák neměl rád reklamu a také ji nikterak nevyhledával a neuplatňoval – držel se pevně úsluví, že dobré zboží se chváří samo. V době sběratelské horečky tzv. reklamních známek sice jednu vydal s portálem krámu, ale to asi opravdu bylo vše a to o klasickou reklamu vůbec nešlo. A posléze se i sem neúprosně drala zlá bolševická doba, v roce 1949 byl dům pronajat národnímu podniku *Odkolek* a o rok později všechen majetek znárodněn. V nešťastné době začal František Myšák často pobývat v Novém Kníně, malém, původně hornickém městečku, asi třicet pět kilometrů jihozápadně od Prahy – žil tam s nemocnou manželkou v zakoupené chatce a žil prý velmi skromně.

A jsem u druhé větve mého příběhu. Seznámil se s jistou Stáňou Kortánovou, která mu v novoknínské domácnosti vypomáhala. Mezi oběma vznikl přátelský vztah trvající více než čtvrt století. František Myšák postupně Stáňu do největších tajů cukrařiny zaslavil a ta se mu odměnila neuvěřitelným zájmem, pracovitostí a dovedností. Dnes má paní Kortánová v Malé Hrašticí blízko Nového Knína mnoho roků věhlasnou cukrárnu, několikrát dokonce vyhlášenou cukrárnou roku. Na původní recepty pana Myšáka nikdy nezapomněla a tak si lze u ní pochutnat na všem, co kdysi tolik proslavilo pražskou cukrárnu. Nelžu, vím to moc dobře, protože jsem tam už několikrát ty dobroty, jako karamelový pohár, nebo Macharův dort, či medové a pomerančové placičky ochutnala.

V roce 2008 se dočkala cukrárna ve Vodičkově ulici svého nového otevření po neobvykle dlouhé a nákladné rekonstrukci. Rekonstrukce vycházela z historických fotografií, na něco málo bylo možné navázat i z původního interiéru, třeba na mozaikové podlahy v přízemí, které bolševikovi nějakým způsobem odolaly. Ale už to stejně není to, co si lze



Myšák - interiér

na historických snímcích prohlédnout, je to o něčem jiném a přiznávám, že i já patřím mezi ty, kteří se s novým interiérem cukrárny nedokázali kladně vypořádat. Jeďte si raději prosladit život do Malé Hraštic!

Druhou slavnou cukrárnou ve Vodičkově ulici byla cukrárna pana Bergera. Pro mě je její bývalý interiér jednoznačně vzpomínkový a to z doby kdy už v ní byl hodně zabydlený socialismus. V jednom z rohů kavárenské místnosti byl tehdy telefonní automat na žetony, které se kupovaly v šatně. A já jsem z toho automatu jednu odpolední sobotu zatelefonovala domů tátovi, že jsem se dopoledne vdala. „A je pod penzí?“ optal se tehdy můj táta. „Tak ho přiveď!“ Tak takovýto důležitý rozhovor jsem provedla z překrásného secesního interiéru kavárny v prvním patře domu č.p 38, který už od roku 1921 patřil vynikajícímu cukráři Antonínu Bergerovi, pod jehož vedením zde vznikla jedna z nejproslulejších cukráren a kaváren Prahy. Na slávě a prosperitě měla velký podíl Anna Bergerová, manželka majitele. Pocházela z rodiny pekaře Linka z Roztok a díky jeho výchově uměla vzít za práci jako vyučený dělník. Navíc ostražitě hlídala peníze a věděla, kam je investovat. Byla to ona, která prosazovala, aby jejich cukrařina byla založená na vlastních surovinách. Jako příklad lze uvést zpracovávání jablek z vlastního sadu a zavařování tak zvaných marek, což bylo vlastně rozvařené ovoce, z kterého se pak u nich vyráběla prvotřídní zmrzlina. Pýchou byla i vlastní čokoláda z dokonalých kakaových bobů z Francie. V roce 1938 před příchodem Němců nechal pan Berger celý sklad s kakaovými drahými a kvalitními boby zazdít. Trochu to připomíná velkolahůdkáře Paukerta z Národní třídy, který před Němci zazdíl nemalou sbírku koňaků. Bergerovi neuznávali nikdy ve svých receptech žádnou náhražku, když čajové máslo, tak opravdu čajové máslo, na margarínu se pekly pouze koblíhy. Krásnou vzpomínkou přetrvávající i v dnešní době je stále v cukrárnách prodávaný malý dort „Batul“, který vymyslela ženská část Bergerovy rodiny, inspirovaná tehdy populární dětskou knížkou Johna Habbertona „Hýta a Batul.“



Bergerova cukrárna

Antonín Berger a později i syn stejného jména měli velmi blízký vztah k umění a jejich mecenášství nebylo v Praze žádným tajemstvím. Cukrařinu chtěl provozovat i vnuk, v pořadí třetí z Bergerů – ten si ale už plnými doušky vychutnal nedobrý politický režim, dokonce osobně přihlížel tomu, když národní podnik *Odkolek*, který jejich cukrárnu převzal, nechal rozřezat a odvést do šrotu drahé, švýcarské cukrářské stroje. Třetí Antonín Berger nakonec skončil jako traktorista a posléze v ČKD u pneumatického kladiva, takže žádné sladkosti už ani náhodou.

Až do pádu komunismu fungovala stále v domě pana Bergera cukrárna, jmenovala se *City*, ale i tady se jméno neujalo a stále se říkalo „U Bergera“ – dorty a další cukrářské výrobky se sem dovážely, vlastní výroba byla dávno zrušená a nebyly žádné pochybnosti ani o tom, že cukrářské výrobky vznikaly hlavně s použitím náhražek – tak už to tehdy chodilo. Rodina dům později zpět získala v restituci, ale cukrárnu už v něm neobnovila – škoda, zbyly jen vzpomínky.

Oba cukráři z Vodičkovy ulice měli hodně podobný život, začínali téměř z ničeho, propracovali se vlastní pílí a nadáním ve svých oborech k mimořádnému postavení, stali se mistry sladkých indiánek, čokoládových a dalších dortů, kremrolí, marcipánů, pohárů, oba vedli obrovské vyhledávané a slavné cukrárny s kavárnami, oba respektovali lidskou slušnost, poctivost a morálku, měli neuvěřitelný respekt u svých podřízených a oba zničil politický režim po roce 1948.

Ing. Jana Fafejtová – Praha; Foto - internet

\*\*\*



## Josef Čapek: Proč nejsem komunistou?

*Ferdinand Peroutka založil na začátku roku 1924 týdeník Přítomnost přivítaný tehdy i prezidentem T. G. Masarykem. Na konci prvního ročníku a na začátku druhého uveřejňuje Peroutka anketu nazvanou Proč nejsem komunistou. Napsali mu do ní přední čeští spisovatelé a intelektuálové - Josef a Karel Čapek, Jan Herben, František Langer, Josef Kopta, Fráňa Šrámek, Ladislav P. Procházka, Jaroslav Kallab, Jaroslav Kříženecký i Ferdinand Peroutka, který se na anketě podílel nepřímo svou statí o komunismu.*

*Proč jsem a proč nejsem komunistou? Odpovědi prvorepublikových osobností upoutávají svou otevřeností, věcnými argumenty a stále platnými soudy.*

*Knihy Proč nejsem komunistou, jejímž editorem je Jaromír Hořec, doprovázená fotografiemi účastníků ankety, byla v minulém období „normalizace“ opsána ve strojopisné řadě České expedice. V roce 1990 vyšla knižně a oslovuje i naši současnost. Byla doplněna i odpovědmi komunistických publicistů Josefa Hory, Ivana Olbrachta a St. K. Neumanna. Takže tím diskuse dostává plastický tvar a vybízí čtenáře, aby si udělal sám své závěry.*

*Josef Čapek (23. března 1887 Hronov – duben 1945 /mezi 13. a 15. dubnem/ v koncentračním táboře Bergen-Belsen) byl český malíř, spisovatel, fotograf, grafik a knižní ilustrátor. Autor slova „robot“*

*Byl spoluzakladatel Skupiny výtvarných umělců, poté člen Spolku výtvarných umělců Mánes, s kterou se rozešel, aby pak působil ve skupině Tvrdošijných. Jako jevištní výtvarník spolupracoval s Národním divadlem v Praze, Státním divadlem v Brně a s Městským divadlem na Vinohradech. Začínal jako redaktor Národních listů, později (1921–1939) byl redaktorem a výtvarným kritikem v Lidových novinách. Mimo to působil jako redaktor v několika časopisech zabývajících se výtvarným uměním Umělecký měsíčník, Volné směry. Působil i jako karikaturista. Za protinacistickou činnost byl v září 1939 zatčen a do roku 1945 vězněn v nacistických koncentračních táborech. Tam také zemřel. Jeho symbolický hrob se nachází v Praze na Vyšehradském hřbitově.*

*Knihy Proč nejsem komunistou je sestavena z příspěvků různých autorů do stejnojmenné ankety časopisu Přítomnost: Josef Čapek: Proč nejsem komunistou?, Přítomnost 1, 1925, č.51, 1. 1., str. 801-802.*

Tento článek jsme vybrali místo o hodně známějšího článku se stejným jménem od Karla Čapka.

### Josef Čapek: PROČ NEJSEM KOMUNISTOU?

Ano, proč nejsem komunistou? Což mám snad nějaké důvody, abych byl přívržencem kapitalistického řádu světa, abych pomáhal vykořisťovat utlačené, abych se bál o své blaho a prospěch před velkým ideálem o nejvyšší sociální spravedlnosti v uspořádání věci lidských? Což bych mohl být tak netečný, otrocký a snadno spokojený, abych neviděl, necítil a nesoudil a netoužil po lepším a abych, vyrůstaje z chlapce, usiluje žít a konati svou práci a bojuje o živobytí své ženy i dítěte, mohl tento ideál necítil a nenést jej v sobě? Vždyť už sama praxe života a životní zkušenost dostatečně dovede poučiti umělce, byť i neměl pronikavějšího smyslu pro věci politické a národohospodářské, že není na světě vše dobře, čistě a spravedlivě uspořádáno. A vedle toho nese v sobě sen velkého dítěte o pomyslném světě a řádu, v němž vše by bylo dobro a krása. Tu tedy nebylo by mu těžko jíti ke komunistům; mohl by míti blíže na tuto frontu než na druhou stranu a radikálnost programu i strany mohla by mu být uspokojivým spolehnutím a hlasitou útěchou v jeho bolesti i hněvu a v jeho snech o nápravě co nejrychlejší a nejobecnější.

Pravil jsem sen velkého dítěte, neboť ve skutečnosti jest tento toužený nový a lepší řád světa úkolem ohromným, strašně obsáhlým; má to být veliké, vážné a odpovědné řešení, kde my přicházíme jen se svou krásnou představou. Nestojí to za mnoho, když lidé krásných představ běží honem s touto vzdušnou a větrnou matérií ke komunismu: komunismus mnoho na takovéhle umělce nedá; přihlásí-li se pod korouhev, užívá jich ještě tak nejspíše jako reklamy, ale jejich krásné představy nemají pro něho prakticky valné ceny, ba jsou mu i značně živlem rušivým a nebezpečným. Lidé, kteří mají příliš volného a svobodného ducha a jsou tedy nepřekonatelně náchylní k individualismu, byli by pro komunismus snadno nebezpečně kacírským živlem a brzo by porušili jeho fazónu. Bylo by pak nutno uložiti jim velikou disciplínu a spoutati je zcela vášnivě slepou důvěrou k programu a praxi strany, aby právě zde přestali přemýšlet.

Neboť mám-li oči otevřené, abych viděl chyby a zlo na straně jedné, jsou také otevřené i pro vady a zlo komunismu. Nemohu se postaviti na stranu komunismu, neboť příliš mnohé přiči se tu mému citu a rozumu. Byl by měl být takový, aby strhnul a přesvědčil na prvý ráz; nejsmeť z kamene ani ze dřeva. Byl by měl být takový, aby čistě a jasně překonal naše pochybnosti vzniklé nad jeho lidmi, nad jeho programem i praxí. Byl by měl být něčím podstatně jiným než jest. Takto jest nám potom věřiti také v jiné možnosti a jinou účinnost, v jiné lidi, jinou praxi, v jinou revoluci, v jiný pohyb a zraní k lepšímu a dokonalejšímu ve vývoji lidstva. Divný optimismus, když se nám řekne, že mimo komunismus není činu a spásy? Je postaven na důvěře v dobrou vůli a schopnost moderních časů k spravedlivějšímu, prospěšnějšímu a ušlechtilějšímu uspořádání světa, jakého dřívější doby neznaly. Tato dobrá vůle a schopnost se už prokázala během století v činech i v postupném vývoji; nelze popírati, že pracujícího člověka postavila na zcela jiné místo, než kde byl za nedávného ještě feudalismu a než byl před deseti lety, a že ho vznesla ještě dále, než je dnes. Komunistickým řečníkům jest ovšem toto tempo příliš pomalé a energie malá; zdá se tak, neboť tento vývoj není řečnickým výkonem a agitací. A jistě, že je pro naši netrpělivost příliš pomalý; rád bych se ledačeho dočkal už teď a hodně dříve. Ale, je-li lidská společnost shnilou mršinou, rozpadne se, jsouc bořena, dost rychle; je-li však živým organismem, je jí nepochybně potřebí vždy nějakého času k velikým procesům, které se dějí v jejím živém těle. Namítne se, že - ačkoliv tu kus té dobré vůle je - přece jen se

tato přeměna děje příliš pomalu a že sotva stojí za řeč, neboť příliš mnohé se jí staví v cestu, co se novým uspořádáním věcí cítí na svém zájmu a prospěchu ohroženo: starý režim, kapitalismus, buržoazie. Jak odzbrojiti tuto nepřátelskou reakci, která nám překáží v lepší práci? Máme tu komunistický recept: udělat ještě dnes revoluci, postavit tuhle třídu ke zdi a zmocnit se vlády. Naplňovalo mne vždy podivem, co všechno je komunismu buržoazií, jež musí být krvavě na hlavu potřena. Zvláště ve věcech kultury a umění vylíhla se z toho namnoze stanoviska a měřítka skutečně tak úzká, hrubě nízká a kalná, přišlo se se soudy tak křivými a ošklivě zámyslnými, že je to opravdu hanbou našeho komunismu, že se k něčemu tak nečistému dal strhnouti a zneužiti. A stejně i v jiných oborech lidského života a činu stavěla se tu fronta tak divných linií a takové zvláštní bojové strategie, že není možno ubrániti se úděsu z této tak strašně přízemní vzpoury. Příliš často jsem měl dojem, že nejde tu o jasnou myšlenku, nýbrž o záchvaty zběsilosti a maloduché nenávisti, slepé a hrubé násilnosti, jež je posedlá rozpoutanými běsy. Není tu přítomen ten cit šíře a vysokomyslné spravedlivosti, jakým by měla být prodchnuta veliká myšlenka, která chce do svých dlaní přejmout svět. Ano, namítne se, ale vždyť je to vzpoura utlačených otroků proti světu, jenž je vraždí a činí svou kořistí. Nuže, ona to však není jen vzpoura otroků; je to - a v míře velmi silné - i vzpoura vládychtivých, kteří si příliš nenáležitě zjednodušili svět na bitevní pole svého vývoje a nepřihlížejí k ničemu více, než k bojechtivosti svých organizovaných vojsk. Nevěřím v světovou revoluci, už snad z toho naivně primitivního důvodu ne, že ji nebudou dělati já, že ji nebudou dělati ten a ten a ještě onen a všichni, k nimž mám vážnost a důvěru a s nimiž mně je nějak možno vnitřně se shodnouti; věřím však, že komunismus je velmi ochoten revoluci udělati. Věřím, že je schopen podniknouti revoluční akt, nevěřím však, že je dostatečně schopen vytvořiti pak řádně to, co by po takové revoluci mělo následovati. Neboť to je něco, co by vyžadovalo větších, mocnějších, pronikavějších a v nejlepším slova smyslu produktivních sil, sil takové lidskosti a řádu a tak širokých a všeobecně obsáhlých, jakými by daleko nevládla ta jejich revoluce. Účet za takovou revoluci byl by přece jen příliš drahý; dlouhým a krušným laborováním napravovaly by se následky a instaloval by se život, který těžce by se měl přiblížiti zase k nesitelnosti hmotných podmínek života někdejšího. Je pravděpodobno, že za tutéž dobu a bez všech těch krvavých nákladů by vývoj bez revoluce dospěl nad tyto nezbytné hmotné podmínky, jichž by neporušil a nemusel pak lopotně napravovati, a že by, nezatížen lepkavou tíhou a vinou takových obětí, pořídil v duchovém řádu více. Bylo by lépe, kdyby spravedlnost mohla se ubírat po kvetoucí práci, než kdyby její nohy se měly brodit v krvi a bídě.

A já tedy vím pevně a jasně, že lidí, kteří velmi horoucně a účinně chtějí, aby tato nová spravedlnost kráčela po práci, po jejich práci, kteří chtějí, aby tato spravedlnost nového lepšího řádu našla poctivý a spolehlivý opěrný stupeň na jejich pracujících hlavách a rukou, je daleko více, než jak předpokládá a připouští komunismus. Nechtějí nic na komunismu. I praví tedy komunismus, že jsou to buržousti. Neboť komunismus má jen dva pytle, do nichž utřídí člověka. V jednom má proletáře, který se odtud vyhrne a udělá revoluci. V druhém je buržoa, který pak má být potlučen a vytlučen. Do toho druhého pytle hází tedy komunisti všechno, co není organizováno ve straně a znamenitě si tím zjednodušuje obraz světa. Jsem z fabričního prostředí a vím velmi dobře, že mezi dělníky je zrovna tak mnoho malých buržoů, jako mezi takzvanými buržoou je tuze mnoho lidí,

kteří jsou velmi řádnými, ba příkladnými dělníky. Tohle je jistě na pováženu. I vysvětlil mně to jeden subtilnější komunist v ten smysl, že buržoa jsou všichni příživníci a štěnice, lidé neproduktivní, kteří žijí z práce cizích rukou, z níž na účet spravedlivé odměny ždímají svůj tučnější profit; je to třída dost široká a různotvárná. Buržoa nejsou však lidé produktivně pracující, kteří mají na své práci odborný zájem, to jest cit pracovně tvořivý, zdokonalující sociální. Toto rozlišení, jež není projevem omezenosti, se mně dosti líbí, neboť potvrzuje mou zkušenost, ale naprosto mne nemůže zlákati k jiným pocitům a k jinému přesvědčení, jež by s komunismem nebylo v rozporu a odporu. Jestliže v komunismu jest snad mnoho takovýchto odborníků, jací skutečně jsou nejhodnotnějším statkem moderního života, jest tam i převelký počet individuí, které jsou v mentalitě i životě buržoazními typy v nejhorším slova smyslu. A na druhé straně, té „buržoazní“, vidím nespočet oněch odborníků, lidí práce a vývoje; je jejich, jak jsem již poznamenal, mnohem a nepoměrně více, než je komunismus ochoten uznati. Jsou prý to tedy lidé hodnotní a moderní, ale nejsou prý v sobě dostatečně jasní. Jejich povinností prý je dospěti k modernímu světovému názoru, jímž by se osvobodili z područí buržoazního způsobu myšlení: kdyby se domyslili, museli by prý nutně přejíti ke komunismu, který jedině je moderním názorem důstojným typu hodnotného moderního člověka. Jak viděti, je tu tedy po politické stránce valný zmatek. V mase komunismu je náramně mnoho typů, kteří se nedomyslili a neujasnili si, že vlastně jsou buržoa. Naproti tomu, na druhém břehu, v mase buržoů, je převelmi typů, které jasně odpovídají měřítkům, kladeným komunismem v ideálnějších momentech na hodnotu obecně lidskou i vymezeněji komunistickou. Jsou prý však neujasnění, nerozhodnutí, couvají prý před jediným moderním názorem, jež by jim jasnější důslednost a domyšlenost kázala bezvýhradně přijmout: před komunismem. Nevím, proč by to zrovna měl být nedostatek myšlení a jasnosti, nejdou-li tito lidé pod prapor komunismu; spíše jim komunismus náramně málo odpovídá právě proto, že přemýšlejí, že hledají jasno a že jsou rozhodni a rozhodnutí ve prospěch nejlepších lidských ideálů udělati své nejlepší bez komunismu. Není komunismus tím jediným moderním světovým názorem ani tím nejmodernějším a není ve své dnešní dogmatické podobě něčím tak absolutním a dozrálé definitivním, jak se žádá věřiti. Není tu tak bez konkurence, jak by rád byl, neboť jsou ve světě jiné city a myšlenky, jejichž tok a proud není sice programově a organizačně formulován, ale které jsou v nejširším sociálně vývojovém účinnu. Jsou tu tedy dva tábory a v obou vidím typy, jímž komunismus přiznává dobrou a živou lidskou hodnotu. Vidím známé a příbuzné na obou stranách, a stojím-li na té nekomunistické, není to ze zmatku ani z duševního pohodlí. Zde se pracuje se zájmem odborným a zdokonalujícím za sebe, za život, za víru v lepší, bez uší ohlušených vřeskně poplašnými a velitelskými signály a s očima neoslepenými takovou krutou rudostí, v jejíž záři se na druhé straně rozpalují k boji o vládu.

Nejsem tedy komunistou, protože mám rád člověka, protože mám větší úctu a lásku k dílu než k jakémukoli moci. Jest toho velmi mnoho, co jeví se mně zlou a zhoubnou stránkou komunismu. Vždy však v něm vidím veliké memento za zlo a zhoubnost světa, který není schopen spravedlivosti a vyvolává bouři a trest za to, že nemá povinně úcty a lásky ani k člověku, ani k práci a k dílu. 1. 1. 1925

**Bibliografická citace:** HOŘEC, Jaromír. Proč nejsem komunistou. Praha: Lidové noviny, 1990, 110 p. ISBN 80-710-6006-2.

\*\*\*



## Dominik Hašek je prvním Čechem v Sieni slávy NHL

Toronto (TASR) - Brankář Dominik Hašek sa v novembri stane prvým českým hokejistom v Sieni slávy NHL. Okrem neho sa v Toronte dočkajú prestížneho ocenenia aj Mike Modano, Peter Forsberg, Rob Blake, tréner Pat Burns a rozhodca Bill McCreary.



„Mojim hlavným cieľom bolo dostať sa do NHL a toto uznanie ďaleko prevyšuje to, čo som si kedy vedel predstaviť,“ povedal Hašek, ktorý je šesťnásobným držiteľom Vezinovej trofeje pre najlepšieho brankára zámorskej profiligy. „Dominátora“ dvakrát v rokoch 1997 a 1998 ocenili v drese Buffala aj Hartovou trofejou pre najužitočnejšieho hráča súťaže (MVP). S Detroitom sa dvakrát tešil zo zisku Stanleyho pohára (2002 a 2008), Čechov priviedol k olympijskému zlatu 1998 v Nagane.

\*\*\*

## V Evropské lize se utká Sparta se Slovanem Ale kde?

Sparta v prvním utkání play off Evropské ligy uhrála remízu 1:1 na hřišti nizozemského PEC Zwolle, když brankář Bičík chytil penaltu. Za domácí vstřelil vedoucí branku Lukoki v 77. minutě. Za Spartu vyrovnal o pět minut později Krejčí. V odvetě pak Sparta vyhrála 3:1 brankami Krejčího, Dočkala a Brabce. Jejím soupeřem bude

bratislavský Slovan, vedený trenérem Strakou, který v předkole Ligy mistrů doma remízoval s Batu Borisov 1:1 a v Bělorusku prohrál 0:3. Ve stejné skupině je také Hamšíkova Neapol a švýcarský Young Boys Bern. Díky losu Evropské ligy se velké fotbalové derby z časů Československa vrátí. Spartu čekají dva velké duely se Slovanem Bratislava, který navíc vede spartan František Straka. Není však tak úplně vyloučeno, že venkovní utkání sehrají Pražané na území třetího státu. Slovan má problémy s nevyhovujícím stadionem na Pasienkách, a než aby hrál v Žilině, to už by prý raději zvažoval rakouskou Vídeň nebo maďarský Győr!

\*\*\*

## Jednou jsi dole po druhé nahoře

Úterní dohrávkou 2. kola Teplice-Budějovice 4:0 se srovnalo čelo tabulky a Teplice jsou zatím jediným neporaženým týmem. Přesto zaujímají v tabulce až pátou příčku. Po šesti kolech je totiž rozdíl mezi první a sedmým týmem pouze tři body. Do čela se vrátila opět Plzeň s 13 body, která porazila pražskou Duklu 2:1, ačkoliv prohrávala doma v poločase 0:1 brankou Beauguela z 23. minutě. V druhém poločase však Vaněk a Procházka otočili skóre. Plzeň tak přeskočila Slavii, která ji v pátém kole porazila v Edenu 1:0, ačkoliv hosté měli obzvláště v závěru drtivou převahu. Jedinou branku sešíváných vstřelil v 66. minutě Zmrhal. Po tomto šťastném vítězství však přišel pro Slavii smolný zápas v Mladé Boleslavi. V 7. minutě sice skóroval její nejlepší střelec Škoda, ale v zápětí se musel pro zranění nechat vystřídat. Do poločasu se zranil ještě Nitranský a domácí otočili skóre Ščukem a Navrátilem. Když se Slavii v 65. minutě zranil Bílek, měla již vystřídáno a prakticky dohrávala o deseti hráčích. Sparta po prohře s Duklou 0:1, zdolala Jablonec 2:0 góly Lafaty. Překvapením je dobré umístění Slovácka, které porazilo Příbram 4:1. Ta spolu s Jihlavou, která získala první bod za domácí remízu s Budějovicemi uzavírá tabulku. Vyrovnaná situace je i mezi desátým Libercem a čtrnáctými Budějovicemi, kde je rozdíl pouze jednoho bodu.

\*\*\*



## TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.

Toronto, ON M6G 1M1

Vám ponúka

cestovanie

do celého sveta!

Spolahľivo vybavíme

Od 17. června 2014

nový prímý let

každé úterý

Toronto-Praha!

Volejte

Annu Zapletalovou

Tel.: (416) 537-7698

e-mail: Tatratravel@hotmail.com

### Tabulka Synot ligy

1. Plzeň	6	4	1	1	15:5	13
2. Slavia	6	4	0	2	12:7	12
3. Sparta	6	4	0	2	8:3	12
4. Slovácko	6	3	1	2	12:7	10
5. Teplice	6	2	4	0	10:5	10
6. Boleslav	6	3	1	2	8:5	10
7. Jablonec	6	3	1	2	8:7	10
8. Dukla	6	2	3	1	4:3	9
9. Ostrava	6	2	2	2	4:10	8
10. Liberec	6	1	4	1	10:7	7
11. Bohemians	6	2	1	3	9:12	7
12. Brno	6	1	3	2	7:7	6
13. Hradec	6	1	3	2	3:8	6
14. Budějovice	6	1	3	2	5:12	6
15. Příbram	6	0	2	4	6:14	2
16. Jihlava	6	0	1	5	1:10	1

### Slovenská Corgoň liga

Výsledky 7. kola: Senica-Trenčín 1:1, Ružomberok-Podbrezová 2:0, Banská Bystrica-Dunajská Streda 0:0, Žilina-Zlaté Moravce 4:0, Myjava-Slovan 2:1, Košice-Trnava 2:0.

8. kolo: Dunajská Streda-Žilina 2:2, Podbrezová-Zlaté Moravce 0:0, Trenčín-Myjava 2:0, Ružomberok-Košice 0:0, Trnava-Senica 2:2, Slovan-Banská Bystrica 3:1.

\*\*\*

### Corgoň liga

1. Trenčín	7	5	2	0	14:5	17
2. Žilina	8	4	3	1	14:6	15
3. Slovan	6	5	0	1	14:7	15
4. Senica	8	2	5	1	10:11	11
5. Dun. Streda	8	2	4	2	9:8	10
6. Podbrezova	8	3	1	4	7:8	10
7. Zl. Moravce	8	2	4	2	6:10	10
8. Trnava	7	2	2	3	7:7	8
9. Bystrica	8	1	5	2	6:10	8
10. Ružomberok	8	1	4	3	7:9	7
11. Myjava	8	2	1	5	5:9	7
12. Košice	8	1	1	6	10:19	4

**UNIGLOBE** Enterprise Travel

Formally Nitra Travel

blanka@premieregroup.com  
dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)  
Toronto, M4T 1W4  
Tel: 416 504 3800  
Toll Free: 1 800 825 7577  
Fax: 416 598 1311  
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM  
Saturday: By appointment

MEMBER OF:

1810380

**Go, See, Experience**



Signature Realty  
INC. OWNED & OPERATED BROKERAGE



## Rosti Brankovsky

Broker

Jedinečné služby



Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo napsal Dům na prodej, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.branksky.com \* e-mail: rostib@rogers.com

### Average Home Prices - March in the Greater Toronto Area



863 Bloor St. W.  
Toronto, Ont.  
(416) 533-0080

